ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία . . . . δρ. 4.
Ἑξάμηνος . . . » 2.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
Ἐτησία. . . φρ. χρ. 6.
Ἑξάμηνος . . » » 3.

Συνδρομὴ προπληρωτέα.

Δι' ἀγγελίας καὶ διατριβὰς ἰδιαίτεραι συμφωνίαι προπληρωνόμεναι.

ΤΟ ΦΥΛΛΟΝ 5 ΛΕΠΤΑ

ΝΥΚΤΕΡΙΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΘΕΑΤΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ Α'. — ΑΡΙΘ. 6. | Γραφεῖα=ὁδὸς Τσαμαδοῦ 10. | Ἀθῆναι, Κυριακή, 1 Ἰουλίου 1901.

Η ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΙΣ

Ὁ Βασιλεύς.—Τὸ Ἐθνικὸν Θέατρον. — Οἱ ἠθοποιοί. — Ἡ νέα σκηνή.

Τὸ ὑπέροχον τῆς Τέχνης πνεῦμα, ἀντιλαμβανόμενον ὁσημέραι αἰθριώτερον τὸν ἑλληνικὸν ὁρίζοντα, ἤρξατο ἐν τῇ ἀκαταισχέτῳ ὁρμῇ τῆς παλινοστήσεώς του νὰ εἰσδύῃ εἰς τὰ ἔγκατα τῆς Ἐθνικῆς Συνειδήσεως καὶ νὰ καθιστᾷ ταύτην ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἀνήσυχον ἐν τῇ ἀόκνῳ φροντίδι ὅπως παράσχῃ αὐτῷ χώραν πρὸς *κατασκήνωσιν* ἀξίαν ἐκείνης, ἥτις πάλαι ποτὲ προσέδιδε τοῖς θνητοῖς ζωηρὰν τὴν εἰκόνα τοῦ Παραδείσου.

Τοιαύτην τινὰ δίδομεν ἡμεῖς τοὐλάχιστον σημασίαν εἰς τὴν δραστηρίαν κατ' αὐτὰς κίνησιν τῶν Ἑλλήνων — ἀπὸ τοῦ Ἀνωτάτου Ἄρχοντος μέχρι τοῦ ἁπλοῦ ἀστοῦ—πρὸς εὐπρεπεστέραν διασκευὴν καὶ κανονικωτέραν λειτουργίαν τοῦ ἐθνικοῦ μας θεάτρου—τοῦ τε ἐπισήμου καὶ τοῦ ἰδιωτικοῦ. Ὑπερήφανοι δὲ βλέπομεν τιθεμένας ἐν μέρει εἰς ἐφαρμογὴν τόσον ταχέως τὰς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς «Νυκτερίδος» φύλλῳ γενικῶς ἐκφρασθείσας σκέψεις ἡμῶν.

Ἡ ἐνδελεχὴς μέριμνα τοῦ Βασιλέως μας πρὸς ἀναβίωσιν τῆς προγονικῆς τῶν ὑπηκόων Αὐτοῦ τέχνης προήγαγε τὴν Μεγαλειότητά Του εἰς τὴν ἐθνοσωτήριον ἀπόφασιν νὰ ἐγκολπωθῇ τὰς ἀγνὰς πεποιθήσεις ἐκείνων, οἵτινες εἰς τὰς μυχαιτάτας τῆς Ἑλλάδος δυνάμεις στηρίζουσι τῶν ἐθνικῶν ἐλπίδων τὴν πραγμάτωσιν. Ἡ ἀνατεθεῖσα ἐκ μέρους Αὐτοῦ ὑψηλὴ ἐντολὴ εἰς Ἕλληνας ἠθοποιοὺς πρὸς καταρτισμὸν τοῦ θιάσου, ὅστις μέλλει νὰ ἐγκαινιάσῃ τὰς ἐν τῷ παρὰ τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον καλλιτεχνικῷ μεγάρῳ δραματικὰς παραστάσεις περιτράνως μαρτυρεῖ, ὅτι ὁ σεπτὸς ἡμῶν Ἄναξ πρὸ παντὸς τὴν ἐθνικὴν συνείδησιν ἔχει γνώμονα, πηξίδα καὶ πηδάλιον.

Οὐδὲ δυνάμεθα νὰ πιστεύσωμεν εἰς τὰς ἀσυνειδήτους σπερμολογίας ἐνίων ἐκπεφυλισμένων ξενομανῶν, οἵτινες φαντάζονται ἐν τῇ ἀνεμαρτίστῳ κεφαλῇ των τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων δαπανῶντα ἐξ ἰδίων καὶ καταβάλλοντα κόπους προσωπικοὺς ὑπὲρ τοῦ ἐθνικοῦ μας θεάτρου διὰ νὰ τὸ ἀπεμπολήσῃ εἰς Γάλλους ἢ Γερμανοὺς καὶ οὐκ οἶδα εἰς τίνας ἄλλους τοῦ ἀκολάστου τῆς Δύσεως πολιτισμοῦ ἱεροδούλους, ἵνα μεταγγίζεται δι' αὐτοῦ εἰς τὴν εὔπλαστον καὶ παρθενικὴν καρδίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ἡ πυαιμία γεγηρακότων ὀργανισμῶν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεμία σκέψις ἠδύνατο νὰ ἐμποδίσῃ Αὐτόν, ὅπως καὶ εἰς τὸν ἀπέναντι τοῦ Βασιλικοῦ θεάτρου ἐξ ἴσου εὐαγῆ οἶκον — τὸν ναὸν τοῦ Ἁγίου Κωνσταντίνου ἐννοῶ—ἐγκαταστήσῃ πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ τῶν Ἑλλήνων Φράγκους ἱερεῖς. Ἀλλὰ τότε τί ἐστὶν Ἑλλάς ; Ἡ ὑπόστασις αὐτῆς ἐκδηλοῦται εἰς τὴν Ὀρθοδοξίαν καὶ εἰς τὰ Ἤθη της· εἰς τὴν λειτουργίαν τουτέστι τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας καὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Θεάτρου. Ὅταν τὰ δύο ταῦτα ἱερὰ τῆς ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Ἰδέας, ἃ ἐσεβάσθησαν καὶ οἱ ζοφερώτεροι αἰῶνες, διαφθείρῃ ἡ Ἐλευθερία, πρὸς τί ἐχύθησαν χάριν αὐτῆς τόσοι ποταμοὶ αἱμάτων ;

Ἡ βασιλικὴ περίνοια σαφῶς διακρίνει ποῦ ἔγκειται τὸ μεγαλεῖον Πατρίδος, ἥτις κέκτηται ἐνδόξους παραδόσεις, καὶ ἐξεδήλωσε τοῦτο ἐναργῶς. Ἀφοῦ δὲ τοσοῦτον πατριωτρικαί, ὡς ἔδει, εἶνε αἱ προθέσεις τοῦ Βασιλέως μας, εἴμεθα βέβαιοι ὅτι οἱ ἀληθεῖς Ἕλληνες ἠθοποιοὶ καὶ ἀκραιφνεῖς τῆς προγονικῆς τέχνης ζηλωταὶ θέλουσιν, εὐγνώμονες καὶ ἀπηλλαγμένοι παρατόλμων ἀξιώσεων—ἅς τινες κακοβούλως τοῖς ἀποδίδουσι—συσπειρωθῇ περὶ Αὐτὰς πρὸς σύμπηξιν τοῦ θερμουργοῦ πυρῆνος ἐκείνου, ἀφ' οὗ μέλλει νὰ ἀναπηδήσῃ πάγκαλλος ἡ Δόξα, ἵνα καὶ αὖθις στεφανώσῃ τοὺς ἐθνικοὺς ἀγῶνας.

Ἀλλὰ καὶ ἡ φιλότιμος δρᾶσις τῶν ἱδρυτῶν τῆς Ἑταιρίας—ἥτις «νέα σκηνὴ» ἐκλήθη—πρὸς ἐγκαθίδρυσιν καὶ ἑτέρου ἐν Ἀθήναις ἑλληνικοῦ θεάτρου, φέροντος τὸν τύπον καλλιτεχνικοῦ σχολείου, δὲν φαίνεται ἡμῖν, ὡς εἰς τοὺς πολλούς, οὐτοπία, οὐδ' ἀποδίδομεν εἰς τοὺς ἀναλαβόντας τὴν ἀξιέπαινον ταύτην πρωτοβουλίαν ὑστερολογισμοὺς ἢ ἐριστικὸν σκοπὸν πρὸς περιύβρισιν παντὸς ὅ,τι μέχρι τοῦδε ἔχει ἀποκτήσει εἰς δραματουργίαν ἢ ἠθοποιίαν ἡ Ἐθνικὴ Σκηνή, ἀλλὰ τοὐναντίον διακρίνομεν εἰς τὴν συνετὴν καὶ ἔμφρονα ἐργασίαν αὐτῶν σημεῖα ζωτικότητος τρανὰ καὶ διαθέσεις ἀγνῶς πατριωτικάς. Διὸ δὲν θεωροῦμεν ἀπίθανον ὅτι δύναται, ἐὰν προσηκόντως ἐπιδιωχθῇ, νὰ ἐπέλθῃ καὶ ποιά τις συμφωνία τούτων μετὰ τῶν διεπόντων τὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Θεάτρου πρὸς ἑνιαίαν καὶ συμπαγῆ ἐνέργειαν χάριν τῆς ταχυτέρας καὶ ἀποτελεσματικωτέρας ἀναζωογονήσεως τῆς σκηνικῆς καλλιτεχνίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴν τοῦ ἡμετέρου ἔθνους.

Ἡ κίνησις δίδει ζωήν. Κινηθῶμεν λοιπὸν καὶ θὰ ζήσωμεν. Ἐὰν εἰς τὰ πρῶτά μας βήματα προσκόπτωμεν, δὲν σημαίνει τίποτε· πάσχομέν τι φυσικόν· μετὰ τοὺς πρώτους ἀσταθεῖς βηματισμοὺς θὰ ἐπακολουθήσῃ δρόμος ζωηρός, μετὰ δὲ τοῦτον ἅλματα.

Πήγασος

ΟΛΥΜΠΙΑ Π. ΛΑΛΑΟΥΝΗ

Η ΝΥΚΤΕΡΙΣ . . . ΥΒΡΙΖΟΜΕΝΗ!!!

Ὁ σκοπός της.—Οἱ ἠθοποιοί. — Ὁ θίασος Ὁμονοίας.—Ὁ μέγας Σαρσαί ! ! ! τῆς Ἑλλάδος.—Ἡ συκοφαντία.

Ἐπαναλαμβάνοντες κατ' ἀνάγκην ὅσα εἴπομεν εἰς τὸ πρῶτον ἡμῶν φύλλον, λέγομεν ὅτι ἡ «Νυκτερὶς» σκοπὸν εἶχε καὶ ἔχει, ὅπως διὰ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς, περιϊπταμένη ἀπὸ θεάτρου εἰς θέατρον, παρακολουθήσῃ ὁλόκληρον τὴν ἐφετεινὴν θερινὴν θεατρικὴν περίοδον, ἀμερολήπτως κρίνουσα τὰ διδασκόμενα ἔργα, καθὼς καὶ τοὺς ὑποδυομένους τὰ διάφορα πρόσωπα αὐτῶν ἠθοποιούς, στηλιτεύουσα δὲ ἀμειλίκτως τὸν ὅλως ἀτέχνως ὑποδυόμενον πρόσωπόν τι ἠθοποιόν, ἢ ὅλως ἀκαταλλήλως τὸν ὅντινα χαρακτῆρα ἀνελάμβανεν, ἢ τὸν ἀπρογυμνάστως παρουσιαζόμενον πρὸ τοῦ κοινοῦ κλπ. κλπ. *ἀνεξαρτήτως συμπαθειῶν καὶ ἀντιπαθειῶν*. Ἐλπίζομεν, καίτοι εἶνε πολὺ δύσκολον τὸ τοιοῦτον, νὰ τὸ κατορθώσωμεν, διότι ὑπάρχει θέλησις... κλπ. κλπ.

ΣΥΦΙΛΙΔΙΚΑ—ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ—ΝΟΣΗΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Θεραπευτηρίῳ

Κ. Τ. ΓΙΑΒΟΠΟΥΛΟΥ

Εἰδικοῦ ἰατροῦ

Ἀπὸ δεκαπενταετίας τῶν ἄνω νοσημάτων

Ἐφαρμόζονται αἱ τελειόταται καὶ νεώταται εἰδικαὶ μέθοδοι τῶν διασημοτέρων εἰδικῶν τῆς Εὐρώπης καθηγητῶν Finger, Fournier, Guyon, Unna κλπ. διὰ τῶν ὁποίων θεραυπεύονται ἀσφαλέστερον, ριζικώτερον καὶ συντομώτερον ἁπάσης ἄλλης μεθόδου ἅπνατα τὰ μεταδοτικὰ νοσήματα καὶ τὰ μᾶλλον ἐπίμονα δερματικά (ἔκζεμα, ψωρίασις κλπ)

Ἰδιαιτέρα αἴθουσα διὰ τὰς κυρίας.

Τέλειον εἰδικὸν χειρουργεῖον.

Ἄκρα ἀσηψία καὶ ἀντισηψία.

Δέχεται καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὸ ἑσπέρας 8-9.

58—ὁδὸς Ἀθηνᾶς—58

(Παραπλεύρως Ἁγίας Κυριακῆς)

Κατόπιν τῆς δηλώσεώς μας ταύτης εὑρέθησαν ἠθοποιοί, ἐπειδὴ ἐπράξαμεν τὸ *καθῆκόν μας*, ὡς ἄνω διεκηρύξαμεν, οἱ ὁποῖοι δυσηρεστήθησαν, διότι τοὺς *ὑπεδείξαμεν τὰ σφάλματά των*, ἐνῷ ἀπ' ἐναντίας ἔπρεπε νὰ εὐχαριστηθοῦν.

Οἱ ἠθοποιοὶ μάλιστα τοῦ θεάτρου «Ὁμονοίας» ὕψωσαν τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως κατὰ τῆς «Νυκτερίδος», διότι λέγουν ὅτι ἡμεῖς τοὺς *ὑβρίσαμεν* ἄνευ λόγου, ἐνῷ αὐτοὶ εἶνε ὅλοι καλοί! καὶ τὰ ἔργα παίζονται τελείως!! ὑπ' αὐτῶν. Ἡμεῖς *ἐξ ὑστεροβουλίας!* μόνον, κατὰ τὰς *ὑποβολὰς* κυρίου τινός, γράφομεν ταῦτα, *χάριν ἐκβιασμοῦ τοῦ θιάσου!!*

Δηλοῦμεν ὅτι μόνον *ἑκάστην Παρασκευὴν* ἀπόγευμα μετεβαίνομεν παρὰ τῷ κ. Κοτοπούλῃ καὶ τοῦ ἐζητοῦμεν πληροφορίας *θεατρικὰς* διὰ νὰ γράψωμεν, ὅπερ καὶ ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν προηγουμένων φύλλων μας, τὰ ὁποῖα στέλλομεν παντὶ τῷ αἰτοῦντι δωρεάν, ἅπαξ δὲ τῆς ἑβδομάδος καὶ μόνον κατὰ τὴν διδασκαλίαν νέου τινὸς ἔργου παρηκολουθοῦμεν *ἀπὸ μακρὰν καὶ ὄρθιοι* τὴν παράστασιν. Προκαλοῦμεν τὸν κ. Κοτοπούλην νὰ μᾶς διαψεύσῃ ἀποδεικνύων τὸ ἐναντίον καὶ πάντα ἄλλον, ὅστις γνωρίζει τι.

Μετὰ τὴν τακτικήν μας ταύτην καὶ τὰς ἀγαθὰς κρίσεις μας, τῇ ὑποβολῇ τοῦ ρηθέντος κυρίου, διὰ λόγους, οὓς εἰς τὸ προσεχὲς ἐν ἐκτάσει θὰ εἴπωμεν, ἐπείσθη ὁ κ. Κοτοπούλης, ὅτι ἡμεῖς ἐξ ὑστεροβουλίας καὶ χάριν ἐκβιασμοῦ γράφομεν ὅ,τι γράφομεν καὶ ὄχι συμφώνως μὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ φύλλου ἡμῶν, καὶ ἤρχισε νὰ μᾶς ὑβρίζῃ μεθ' ὅλου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ θιάσου του καὶ νὰ μᾶν ὑπόσχεται καταστροφήν!!! Ἔχει δίκαιον ὁ ἄνθρωπος, ἀφοῦ τοῦ τὰ ὑποβάλει ὁ μέγας Σαρσαί!!! τῆς Ἑλλάδος, τὸν ὁποῖον ἡμεῖς οὐδέποτε ἐλάβομεν ὑπ' ὄψει μας ὅτι ὑπάρχει καὶ δή, ὅταν γράφωμεν.

Διὰ νὰ μάθῃ ὁ κόσμος ὅλος τὰς ὕβρεις ἡμῶν κατὰ τοῦ θιάσου τούτου, *ἐξ ὑστεροβουλίας* καὶ *ἐκβιασμοῦ* προερχομένας, κατὰ τὸν *ἀγαθόν!* σύμβουλον τοῦ θιάσου, ἀναδημοσιεύομεν τὴν αὐστηροτέραν ἐξ ὅλων τῶν δημοσιεύσεων θεωρουμένην κρίσιν ἡμῶν, καθ' ἡμᾶς ὅμως καὶ ταύτην λίαν ἐπιεικῆ, ἐπικαλούμενοι τὴν ἐπ' αὐτῶν κρίσιν οὐ μόνον τοῦ παρακολουθοῦντος τὰς παραστάσεις του κοινοῦ, ἀλλὰ καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ἠθοποιῶν καὶ πάντων τῶν δημοσιογράφων.

Αἱ ὕβρεις ἡμῶν εἶνε κατὰ λέξιν αἱ ἑξῆς:

— Χθὲς ἐδόθη ἡ πρώτη παράστασις τοῦ «Ναπολέοντος» κλπ. — Ὁ Κοτοπούλης ὡς Ναπολέων ἦτο τὸ πανομοιότυπον αὐτοῦ κατὰ τὸ πρόσωπον. — Καὶ εἰς τὸν ρόλον του τέλειος. — Ἡ Ἰωσηφίνα δὲν ἦτο εἰς τὴν θέσιν της, οὔτε ἡ φωνή της τὴν βοηθοῦσε. — Πολὺ ἐξησθενημένη. — Ἡ πριγκήπισσα Ρουὰν πολὺ ἄπειρος καὶ ἀκατάλληλος διὰ σύζυγον. — Καλὸν θὰ ἦτο νὰ ὑπεδύετο ἄλλη ἠθοποιὸς αὐτὸ τὸ μέρος, ὡς καὶ τῆς Ἰωσηφίνης. — Καλοὶ οἱ ἠθοποιοί, ἀλλὰ δὲν εἶνε οἱ χαρακτῆρές των. — Καὶ ὁ Τσούκας καὶ ὁ Δαμάσκος καὶ ἡ Δὶς Μαρίκα Κοτοπούλη καλοί. — Τὸ σπουδαιότερον ὅμως ὅλων ἔλειπεν. — Ἡ μελέτη. — Χρειάζεται περισσοτέρα καὶ ἐπισταμένη μελέτη. — Ὁπότε θὰ παιχθῇ καλλίτερον καὶ τελειότερον. — Τὸ θέατρον ἦτο γεμᾶτο μέχρις ἀσφυξίας.

Αὐταὶ εἶνε αἱ ἐξ ὑστεροβουλίας ἡμῶν χαλκευόμεναι ὕβρεις, ἕνεκα τῶν ὁποίων ἠναγκάσθη ὁ θίασος νὰ μᾶς ὑβρίζῃ, δι' ὅπερ τὸν συμβουλεύομεν, καθὼς καὶ τὸν *ἀγαθόν!* σύμβουλον τοῦ θιάσου, πρὸς τὸ καλόν των, νὰ παύσουν πρὶν ἢ ἀναγκασθῶμεν νὰ εἴπωμεν περισσότερα. Πιστεύομεν νὰ ἐννοούμεθα.

Ὅσον ἀφορᾷ δὲ τὸν τελευταῖον, τὸν συμβουλεύομεν **νὰ κλείσῃ τὸ στόμα του** προκειμένου περὶ ἡμῶν ἀτομικῶς καὶ τοῦ φύλλου μας, καθότι θὰ ἀναγκασθῶμεν νὰ τὸν καταγγείλωμεν ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ ἐξυβρίσει δημοσίᾳ, ἐνώπιον τρίτων καὶ ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μας.

Δὲν εἰξεύρομεν τί θὰ εἴπουν τότε διὰ τὸν θεατρικογράφον τῆς «Ἑσπερινῆς» διὰ τὸ γραφέν, ὅτι ἔκαμον *παλαιοντολογικὰς* ἀνασκαφὰς πρὸς ἀνεύρεσιν τῶν «Σφουγγαράδων» διὰ τὴν προχθεσινὴν παράστασιν, ὡς καὶ διὰ τὰς λοιπὰς ἐφημερίδας.

Φαίνεται ὅτι οἱ κύριοι οὗτοι ἐξέλαβον τὰς ἐφημερίδας διὰ φύλλα *διαφημίσεων* μόνον, τὰ ὁποῖα εἶνε ὑποχρεωμένα νὰ λέγουν *ὅτι ὅλοι ἔπαιξαν* **ἔξοχα**, καὶ ὅτι ὅλα τὰ ἔργα εἶνε *θαυμάσια* κλπ.

Ἀντίο κοσμητικὰ ἐπίθετα.

ΓΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ν. Ε. ΓΕΩΡΓΑΤΟΥ

Ἀκριβῶς ἔναντι Χρηματιστηρίου

Πλοῦτον δερμάτων καὶ ἀπειρίαν χρωμάτων εὑρίσκετε, πρωτοφανὲς δὲ γοῦστο καὶ φόρμες, χάρις εἰς τὸν ρέκτην διευθυντήν του. Ἁπλῆ ἐπίσκεψις ἐπισφραγίζει τ' ἀνωτέρω.

Δίδονται μαθήματα Γαλλικῆς παρὰ δος ἀριστούχου. 38 — Ἱπποκράτους—38.

ΘΕΑΤΡΟΝ ΔΙΟΝΥΣΙΑΔΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Θίασος Ἀλεξιάδου. — Ὀλυμπία Λαλαούνη. — Δ. Ἀγγελάκης. — Ἡρ. Χαλκιόπουλος κλπ. — Οἱ Μποέμ. — Ἡ ὑπόθεσις.

Τὸ θέατρον τοῦ Διονυσιάδου ἐν Πειραιεῖ χάρις εἰς τὸν ρέκτην ἰδιοκτήτην αὐτοῦ κ. Διονυσιάδην, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλεται πολὺς ἔπαινος διά τε τὴν ἀβροφροσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν εὐγενῆ συμπεριφοράν του, ἔχει καταστῇ τὸ μοναδικὸν κέντρον ὅλου τοῦ ἄνθους τῆς Πειραϊκῆς κοινωνίας, τὸ ὁποῖον ἀσφυκτικῶς συνωθούμενον παρακολουθεῖ καθ' ἑκάστην ἑσπέραν τὰς παραστάσεις τοῦ λαμπροῦ ἐν αὐτῷ ἐργαζομένου θιάσου τοῦ κ. Ἀλεξιάδου, ἀπολαμβάνει δὲ συγχρόνως τὴν γλυκεῖαν θαλασσίαν αὔραν τῆς Μουνυχίας. Ὑπὸ τοιούτους οἰωνοὺς ἐργαζόμενον τὸ θέατρον τοῦτο δὲν θέλει παύσει ὑποστηριζόμενον ὑπὸ τῶν Πειραιέων, οἵτινες ἀθρόοι συρρέωσιν ἐκεῖ. Εἰς τὸν θίασον τοῦτον ὁ ὁποῖος ἀπαρτίζεται ἀπὸ τοὺς καλλιτέρους ἠθοποιούς μας, πρωταγωνιστεῖ ἡ κ. Ὀλυμπία Λαλαούνη, ἡ ὁποία καὶ ὡς Κυπριανὴ εἰς τὸ «Διαζύγιον» καὶ ὡς Κλεοπάτρα εἰς τοὺς «Ἔρωτάς της» καὶ ὡς Μπεμπὲς εἰς τὴν ὁμώνυμον κωμῳδίαν, καὶ ὡς Νόρα εἰς τὸ «Σπῆτι τῆς Κούκλας» κλπ. κλπ. ἔχει κατακτήσει τὰς γενικὰς συμπαθείας. Ὅλον τὸ ἄϊ-λάϊφ τοῦ Πειραιῶς ἐκεῖ μέσα δίδει τὸ ραντεβού του καὶ ἐκεῖ μέσα ὅλοι μαζὺ θαυμάζουν καὶ χειροκροτοῦν τὴν μοναδικήν μας κωμῳδὸν καὶ φεύγουν κατενθουσιασμένοι· ἐπίσης ὁ Δημήτριος Ἀγγελάκης, ὁ ὁποῖος καὶ ὡς Ὀσβάλδος εἰς τοὺς «Βρυκόλακας» καὶ ὡς Ροσβάϊν εἰς τὴν «Δαλιδὰ» καὶ ὡς Ροβέρτος εἰς τὴν «Τιμὴν» κλπ. ἀποθεοῦται κάθε βράδυ ἀπὸ τὸ πυκνὸν ἀκροατήριον ποῦ συρρέει ἐκεῖ. Πλὴν αὐτῶν ἀπολαύει τῆς γενικῆς ἐκτιμήσεως καὶ τῶν συμπαθειῶν τοῦ κοινοῦ καὶ ὁ Ἡρ. Χαλκιόπουλος, ὁ ὁποῖος ὡς Τράστ εἰς τὴν «Τιμὴν» καὶ ὡς καθηγητὴς εἰς τὸν «Μπεμπὲν» κλπ. ἐχάλασε κόσμον, τὸ δὲ κοινὸν σύσσωμον ἐχειροκρότει καὶ ἐπευφήμει αὐτόν. Ἔτι δὲ ὁ λαμπρὸς νέος καὶ συμπαθὴς ἠθοποιὸς Ραυτόπουλος, μαθητὴς τῆς τέως Βασ. Δραματικῆς Σχολῆς, ὁ ὁποῖος παίζει πολὺ καλὰ καὶ εὐσυνειδήτως. Εἰς τὸν θίασον τοῦτον ἀνήκουν καὶ οἱ τοῖς πᾶσι γνωστοὶ ἠθοποιοὶ οἱ κ.κ. Τσίντος, Λαζαρίδης, αἱ κ. κ. Καζούρη, Τερψιχόρη Ράϊνιγκ, ἡ συμπαθὴς νεαρὰ Στέλλα Δρακάκη κλπ. κλπ.

Ἀνεβίβασαν πολλὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα ἕνεκα τῆς μεγάλης ἐπιτυχίας των ἐπανελήφθησαν πολλάκις, προετοιμάζουν δὲ καὶ πολλὰ νέα, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν κωμῳδίαν τοῦ κ. Δεληκατερίνη «**Τὸ μεγάλο κακό**», τὸ ὁποῖον πράγματι θὰ γίνῃ ἀπὸ τὸν κόσμον ποῦ θὰ τρέξῃ διὰ νὰ παρακολουθήσῃ καὶ θαυμάσῃ τὸ εὐφυὲς καὶ κοινωνικὸν αὐτὸ ἔργον καὶ τὸν ἔξυπνον διάλογόν του. Ὁ θρίαμβος τῆς

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ἀδελφῶν Α. Ρακοπούλων

180 καὶ 182 Ὁδὸς Αἰόλου 180 καὶ 182

Ἐν Ἀθήναις.

Μεγάλη ἀποθήκη χάρτου ὅλων τῶν εἰδῶν.
Γραφικῆς ὕλης συλλογὴ πλουσιωτάτη.
Τὰ μόνα Κατάστιχα Λογιστικὰ εἰς στερεότητα καὶ καλλιτεχνίαν ἀπαράμιλλον.
Ἐργοστάσιον φακέλλων.
Τυπογραφεῖον καὶ Γραμμογραφειον.
Σφαῖραι ὑδρόγειοι ὅλων τῶν μεγεθῶν.

ἐφετεινῆς περιόδου θὰ εἶνε «**Τὸ μεγάλο κακό**».

Ἀπόψε μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν ἐπαναλαμβάνουν τοὺς «Μποέμ», τῶν ὁποίων ἡ ὑπόθεσις εἶνε ἐν ὀλίγοις ἡ ἑξῆς :

Ὁ χρηματιστὴς Δουραντὲν στέλλει τὸν ὑπηρέτην του Βατίσταν νὰ καλέσῃ τὸν ἀνεψιόν του Ροδόλφον εἰς τὸν ὁποῖον προτείνει τὸν μετὰ τῆς χήρας Δερούβρ γάμον του, ἥτις ἀναμένεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμήν. Ὁ Δουραντὲν πηγαίνει νὰ τὴν ὑποδεχθῇ, ὁ δὲ Ροδόλφος μένει μόνος εἰς τὴν ἔπαυλιν ὅπου σκέπτεται νὰ φύγῃ, διότι δὲν ἀρέσκεται εἰς τὸν γάμον τοῦτον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐμφανίζεται ὁ Μάρκελος, ζωγράφος, μετὰ τῶν Σονάρ, Κολήν, Μυσσέτης, Φημῆς, οἵτινες μεταξὺ ἄλλων τοῦ λέγουν ὅτι εἶνε παιδιὰ τῆς Μποέμ, καὶ τί εἶνε αὕτη, ὁπότε ἀποφασίζει ὁ Ροδόλφος νὰ γίνῃ καὶ αὐτὸς παιδὶ τῆς Μποὲμ διὰ νὰ σωθῇ ἀπὸ τὸν γάμον ποῦ τοῦ προτείνει ὁ θεῖος του. Καθ' ἣν στιγμήν, ἐκ τῆς χαρᾶς διὰ τὸν νέον φίλον των, τραγῳδοῦν, καταφθάνει ὁ Δουραντέν· πάντες φεύγουν ἀπὸ τὸν τοῖχον τῆς ἐπαύλεως καὶ μένει μόνον ὁ Ροδόλφος μετὰ τοῦ Βατίστα, ὁπότε εἰσερχόμενος ὁ θεῖός του Δουραντὲν τοῦ λέγει ὅτι ἡ κ. Δερούβρ ἐστραγγάλισε τὸ πόδι της. Ὁ Ροδόλφος προσποιεῖται ὅτι ἐλυπήθη καὶ λέγει ὅτι θὰ τρέξῃ πρὸς αὐτὴν ἐνῷ αὐτὸς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ ἀναχωρεῖ μὲ τοὺς νέους φίλους του λαμβάνων μεθ' ἑαυτοῦ καὶ τὸ μπαοῦλό του. Ὁ Δουραντὲν νομίζων ὅτι πράγματι πηγαίνει εἰς τὴν Δερούβρ, λέγει ὅτι ἔχουν δίκαιον ὅσοι λέγουν ὅτι, «*Ὅ,τι ἡ γυναῖκα θέλει, ὁ θεὸς τὸ θέλει*». Μετὰ πάροδον ἀρκετοῦ χρόνου συναντῶνται εἰς ἓν ξενοδοχεῖον ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον οἱ Μάρκελλος Μυσσέτη καὶ τέλος ὁ Ροδόλφος μὲ τὴν Μιμήν, τὴν ὁποίαν πρὸ πολλοῦ εἶχε ζητήσει εἰς γάμον καὶ τοῦ ἠρνήθησαν, ἐπανευρίσκει δὲ ἀπροσδοκήτως εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, ὅπου ὡρκίζονται ἀγάπην καὶ πίστιν. Κατόπιν ἔν τινι αἰθούσῃ ἡ Μυσσέτη καὶ ἡ Μιμὴ ὁμιλοῦν περὶ τῶν ἐραστῶν των Μαρκέλλου καὶ Ροδόλφου, οἵτινες εἰσέρχονται καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Μιμὴ ἀναχωρεῖ καὶ ἀφοῦ ὁμιλήσουν περὶ πολλῶν ἄρχονται τῆς συζητήσεως τῆς προετοιμαζομένης ἑορτῆς, ὅτε καταφθάνουν οἱ Κολὴν καὶ Σονάρ, καὶ ἀποφασίζουν νὰ ἐξέλθουν πρὸς ἀνεύρεσιν χρημάτων, πλὴν τοῦ Ροδόλφου, ὅστις μένει ἐμποδιζόμενος ὑπὸ τοῦ Βατίστα, ὁ ὁποῖος τοῦ παραδίδει ἐπιστολάς. Ὁ Βατίστας ἀφίνει μόνον τὸν Ροδόλφον νὰ διαβάσῃ τὰς ἐπιστολάς, ὅτε εἰσέρχεται ἡ Μιμὴ καὶ ὁ Ροδόλφος τῆς ὁμιλεῖ περὶ τοῦ ἔρωτός των καὶ τῆς εὐτυχίας του ἐὰν τὴν ἐγκαταλείψῃ· καθ' ἣν στιγμὴν ἀπέρχεται φθάνει ὁ Δουραντέν, ὅστις προσπαθεῖ νὰ πείσῃ τὴν Μιμὴν ν' ἀφίσῃ τὸν Ροδόλφον, ἐπὶ τῇ προσφορᾷ 50,000 δραχ. ἀλλ' αὕτη τοῦ ὑπόσχεται ἄνευ χρημάτων νὰ τὸ πράξῃ καὶ ὁ Δουραντέν, ὃν εἰδοποιεῖ ὁ Βατίστας, ὅτι ἔρχεται ὁ Ροδόλφος μετὰ τοῦ Μαρκέλου, ἀναχωρεῖ. Φθάνουν οἱ Ροδόλφος καὶ Μάρκελος ἄνευ χρημάτων καὶ οὕτω ἡ τελετὴ ματαιοῦται ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι πενθοῦν διὰ τὸν θάνατον τοῦ ἔρωτος ! ! τῆς τε Μυσσέτης καὶ Μιμῆς. Μετὰ ταῦτα εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς κ. Δερούβρ γίνεται τελετὴ καθ' ἣν παρευρίσκονται οἱ Σονάρ, Κολήν, Μάρκελος, Ροδόλφος, Δουραντὲν καὶ ἡ Δερούβρ, οἱ ὁποῖοι ἀφοῦ εἶπουν πολλὰ πηγαίνουν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ χοροῦ πλὴν τοῦ Σονάρ, ὅστις μένει εἰς τὴν αἴθουσαν ἐκείνην καὶ τὸν ὁποῖον συναντᾷ εἰσερχομένη ἡ Μιμή. Μετὰ μικρὸν διάλογον περὶ τοῦ Ροδόλφου τὴν ἀφίνει μὲ τὸν ἐρχόμενον Βατίσταν, ὅστις ἀναλαμβάνει νὰ τὴν συμφιλιώσῃ μὲ τὸν Ροδόλφον, ὁπότε καταφθάνει οὗτος μετὰ τῆς κ. Δερούβρ. Ὁ Βατίστας ἀναχωρεῖ, ἡ δὲ Μιμὴ κρύπτεται καὶ ἀκούει τὰ πάντα, ἐξέρχεται δὲ ὅταν ὁ Ροδόλφος φεύγῃ καὶ συναντᾶται μετὰ τῆς κ. Δερούβρ, μεθ' ἧς λαμβάνει χώραν σοβαρὰ σκηνή, καθ' ἣν τῆς ζητεῖ τὸν Ροδόλφον καὶ τέλος φεύγει ἀλλοφρονοῦσα. Ἡ Δερούβρ καλεῖ τὸν Βατίσταν καὶ τὸν στέλλει νὰ τὴν συγκρατήσῃ, ὁπότε φθάνει ὁ Ροδόλφος καὶ ἀρχίζει διαμάχη μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῆς Δερούβρ, ἡ ὁποία καταλήγει εἰς τὸν ἀποχωρισμὸν αὐτοῦ ἀπ' αὐτῆς. Μετὰ τὸν ἀποχωρισμὸν τοῦτον ὁ Μάρκελος καὶ ὁ Ροδόλφος, εὑρισκόμενοι εἰς ἕν ὑπερῷον οἰκίας τινός, συζητοῦν περὶ τῆς Μυσσέτης καὶ τῆς Μιμῆς καὶ ὁ εἷς ἐπιτιμᾷ τὸν ἕτερον διὰ τὴν ἐγκατάλειψίν των, ὁπότε ἔρχεται ἡ Μυσσέτη καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Μιμὴ ἐξηντλημένη καὶ ἐλεεινή, διότι μόλις εἶχεν ἐξέλθει ἀπὸ τὸ Νοσοκομεῖον, εἰς τὸ ὁποῖον τὴν μετέφερον τότε, ὅταν ἀνεχώρησεν ἀπὸ τὴν οἰκίαν τῆς κ. Δερούβρ· εἶχε μεταβῇ εἰς τὸν ποταμὸν διὰ νὰ πνιγῇ, ἀλλ' αἱ σκέψεις της περὶ τοῦ Ροδόλφου τὴν ἐξήντλησαν καὶ ἔπεσε λιπόθυμος, ἐκεῖθεν δὲ εὑρέθη εἰς τὸ Νοσοκομεῖον, ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀνεχώρησεν, ἐλθοῦσα πρὸς συνάντησιν τοῦ Ροδόλφου· λαμβάνουν χώραν πολλαὶ σκηναὶ καὶ τέλος καταφθάνει ὁ Δουραντὲν καὶ ἡ Δερούβρ καὶ ἀναλαμβάνουν νὰ σώσουν τὴν Μιμὴν ἀπὸ βέβαιον θάνατον, ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εὑρίσκεται κανὲν μέσον σωτήριον, ἀποφασίζει, πρὸς ἔκπληξιν ὅλων ὁ Δουραντέν, καὶ τὴν δίδει εἰς τὸν Ροδόλφον.

ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ

— Ὁ καιρὸς μᾶς διέψευσε καὶ πάλιν.

— Ἡ βροχὴ μᾶς ἐπεσκέφθη αὖθις καὶ τὰ θέατρα ἀνεστατώθησαν.

— Εἰς τὸ θέατρον «Νεαπόλεως» ἐπανελήφθησαν «Τὰ Μῆλα τοῦ Γείτονα» μετὰ μεγαλειτέρας ἐπιτυχίας.

— Κόσμος πολὺς παρηκολούθησε τὴν παράστασιν.

— Κατόπιν ἐδόθη κατ' ἐπανάληψιν «ἡ Ἄρτεμις-Δὲ-Λύς», τὸ δεύτερον ἔργον τοῦ Δουμᾶ υἱοῦ.

— Τὸ ὁποῖον διὰ νὰ παιχθῇ εἰς τὸ Παρίσι πέρυσι καὶ νὰ σταθῇ ἐπὶ σκηνῆς, ἐδέησε νὰ λάβῃ μέρος... ὅλος ὁ πολυτελὴς διάκοσμος τῆς Γαλλικῆς κωμῳδίας κλπ.

— Πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν ἔχομεν ἡμεῖς.

— Ἔτι δὲ ὅλοι οἱ πρωτεύοντες ἠθοποιοί.

— Τὴν Ἀρτέμιδα ὑπεκρίθη μετ' ἐξαιρετικῆς ἐπιτυχίας ἡ κ. Νίκα.

— Ἡ ὁποία μᾶς παρουσιάσθη καὶ μὲ πολυτελεῖς καὶ κομψοτάτας ἐνδυμασίας.

— Τὸν Παῦλον Ὠβρῆ ὑπεδύθη ὁ Μέγκουλας μὲ πολὺν τέχνην.

— Καὶ ἡ διασκευὴ τοῦ προσώπου του λίαν ἐπιτυχής.

— Τὴν ἔκαμεν ἐπὶ τῇ βάσει τῶν εἰκόνων τῶν Παρισινῶν ἠθοποιῶν, τὰς ὁποίας ἐπὶ τούτῳ ἔφερεν.

— Εὖγέ του διὰ τὴν ἐπιμέλειαν καὶ εὐσυνειδησίαν του.

— Τὸν Κόμητα-Δὲ-Λὺς ὑπεδύθη ὁ Νίκας, τὸν Μαξιμιλιανὸν ὁ Βεντούρας, τὸν Τωπὲν ὁ Ἀπέργης, τὴν Μαρκελίνην ἡ κ. Τιβερίου, τὴν Μαρκησίαν δὲ Νεραὺ ἡ κ. Χέλμη κλπ.

— Ἅπαντες ἀρκετὰ καλὰ ἐκράτησαν τὸ μέρος των.

— Παρατηροῦμεν ὅμως τὰ ἑξῆς :

— Αἱ ὑπὸ τοῦ ὑπηρέτου ἀναγγελλόμεναι... ἄμαξαι πρέπει ν' ἀναγγέλλωνται μὲ ἄλλον τόνον φωνῆς.

— Διότι οἱ θεαταὶ περιμένουν νὰ ἐπιτρέψῃ ἡ οἰκοδέσποινα τὴν εἴσοδον καὶ αἱ. ἄμαξαι νὰ εἰσέλθουν... εἰς τὴν αἴθουσαν ! (διδασκ. α', β').

— Ὁ Μαξιμιλιανός, ὅταν θέλῃ νὰ πετάξῃ τὸ σιγάρον του, νὰ μὴ τὸ ρίπτῃ ἐπὶ τοῦ πατώματος τῆς αἰθούσης, ἐν ᾗ εὑρίσκεται, καὶ νὰ τὸ πατῇ διὰ τῶν ποδῶν του ! διδασκ. α', β').

— Ἀλλὰ νὰ τὸ ρίπτῃ εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ προωρισμένον κύπελλον.

— Τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἔχῃ ἡ Ἄρτεμις εἰς τὴν οἰκίαν της.

— Ὁ Παῦλος Ὠβρῆ (Πρᾶξις γ') νὰ μὴν εἰσέρχεται εἰς τὴν σκηνήν, πρὶν ἢ ἡ ὑπηρέτρια τὸν καλέσῃ, κατὰ διαταγὴν τῆς Ἀρτέμιδος. (διδασκ. α', β').

— Ἐπανελήφθησαν «Τὰ Μῆλα τοῦ Γείτονα», τὰ ὁποῖα παρηκολούθησε χειροκροτοῦν τὸ πολυπληθές, ὡς πάντοτε, ἀκροατήριον.

— Χθὲς ἐπανελήφθη ἡ «Ἄρτεμις-Δὲ-Λὺς» μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιτυχίας.

— Τὸ θέατρον γεμᾶτο κυριολεκτικῶς.

— Τὸν παράβολον χαρακτῆρα τῆς Ἀρτέμιδος ὑπεδύθη ἡ κ. Νίκα μετ' ἐξαιρετικῆς καὶ πάλιν ἐπιτυχίας.

— Καὶ ὁ Μέγκουλας ὡς Παῦλος Ὠβρῆ μετὰ τῆς αὐτῆς καὶ πάλιν ἐπιτυχίας ἔπαιξε.

— Ἡ πτῶσίς του κατὰ τὴν σκηνὴν τῆς δολοφονίας (πρᾶξις ε') εἶνε πολὺ ἐπιτυχής.

— Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνεται τὸ ἔξυπνον καὶ χαριτωμένον ἔργον «ὁ Φίλος τῶν Γυναικῶν».

— Μὲ Ἰωάνναν τὴν κ. Νίκα καὶ Δὲ Ρυόν, φίλον τῶν γυναικῶν, τὸν Νίκαν.

— Λύριον θὰ δοθῇ «ἡ Σφίγξ» τοῦ Φεγιὲ κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἰω. Καμπούρογλου.

— Θὰ παίξουν ἐν αὐτῇ οἱ κ. κ. Σταυρόπουλος καὶ Μέγκουλας, καὶ αἱ κ. κ. Νίκα καὶ Τιβερίου.

— Λίαν προσεχῶς «Νὰ τὸ λέμε ;» κωμῳδία τοῦ Λαμπίς.

— Ἐκλογὴ καὶ μετάφρασις Ν. Λάσκαρη.

— Ἔχει τέσσαρας πρώτους ρόλους κωμικούς.

— Τοὺς ὁποίους θὰ ὑποδυθοῦν οἱ κ. κ. Ἀπέργης, Νίκας, Ροῦσος καὶ Τασόγλου, ἐπὶ τούτῳ προσληφθεὶς εἰς τὸν θίασον.

— Καὶ αἱ κ. κ. Χέλμη καὶ Νίκα.

— Εἰς τὸ θέατρον τῆς «Ὁμονοίας» ἐδόθη κατ' ἐπανάληψιν ὁ «Μέγας Ναπολέων».

— Προχθὲς «οἱ Σφουγγαράδες» τοῦ Κοτσελοπούλου καὶ χθὲς αἱ «Δύο ὀρφαναί».

— Μὲ Φροσὰρ τὴν Ἑλένην Κοτοπούλη.

— Καὶ μὲ Ἰάκωβον καὶ Πέτρον τοὺς κ. κ. Κοτοπούλην καὶ Τσούκαν.

— Οἱ ὁποῖοι κατώρθωσαν νὰ μετατρέψουν τὸ δρᾶμα εἰς κωμῳδίαν.

— Ἡ παράστασις ἔγεινε λαϊκή, δηλαδὴ μὲ ἠλαττωμένας τὰς τιμάς.

— Ἀπόψε ὁ «Ναπολέων».

— Εἰς τὸ «Βαριετὲ» ἐπανελήφθη ὁ «Ἐρνάνης».

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ
Παλαιὸν Φάληρον
Ἀλκιβιάδου Βοτέα
Δίδονται καὶ παγωτά.
Γεύματα ἐπὶ παραγγελίᾳ.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
Γεωργίου Α. Κλεώπα
9—Μπόταση—9

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΙΛΩΝ
ΛΕΥΚΑΔΙΤΟΥ
Προμηθευτοῦ τοῦ Βασιλέως
236—ΧΑΥΤΕΙΑ—236

ΜΕΓΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
Σέλτς καὶ Λεμονάδων
"Η ΠΑΛΑΙΑ ΚΥΨΕΛΗ,,
Τὸ ἀρχαιότερον ἐν Ἑλλάδι
Ἰω. Σπ. Ἄγγελιτς καὶ Τρακάδα
Λεμονάδα ἔξοχος, ἀρωματώδης, ὑγιεινή.
4 — Θεμιστοκλέους — 4

— Εἰς τὸν ὁποῖον εἴδομεν τέλος πάντων τὸν Βακαρέλην.

— Ὅ,τι καὶ ἂν γράψωμεν περὶ τοῦ συμπαθοῦς βαρυτόνου εἶνε ὀλίγον.

— Τὴν Τρίτην ἕνεκα τῆς κακοκαιρίας τὸ Μελόδραμα ἔπαιξεν ἐν τῷ χειμερινῷ θεάτρῳ τὴν «Lucia».

— Τὸ concertato κατεχειροκροτήθη καὶ πάλιν ὡς πάντοτε.

— Τὴν Παρασκευὴν ἐδόθη ἡ «Μποέμ», μὲ Μιμὴν τὴν Μπατσίνη, Μουζέταν τὴν Ταντολίνη, Σωνὰρ τὸν Βλαχόπουλον, Μαρκέλον τὸν Βακαρέλην καὶ Ροδόλφον τὸν Ἰταλὸν τενόρον Antonelli.

— Ἡ ἐκτέλεσίς της ὑπῆρξε τελεία.

— Ὁ Antonelli ἔψαλλε μετὰ τῆς χαρακτηριζούσης γλυκύτητος, ἰδίως εἰς τὴν romanza του ἐν τῇ πρώτῃ του.

— Τὸ quartetto τῆς γ' πράξεως ἐπανελήφθη ἐν μέσῳ χειροκροτημάτων.

— Ἡ κ. Ταντολίνη, ὡς Μουζέτα, καὶ ὁ Βακαρέλης ὡς Μαρκέλος ἔψαλλον θαυμάσια.

— Χθὲς ἐπαίχθη ὁ «Rigoletto» μὲ τὸν Βακαρέλην.

— Πλήρης ἐπιτυχία ὅλων τῶν προσώπων.

— Ἀπόψε ἐπαναλαμβάνεται ἡ «Μποέμ».

— Ὁ κόσμος ὀφείλει νὰ ὑποστηρίξῃ περισσότερον ἀκόμη τὸ μόνον ἑλληνικὸν μελόδραμα ποῦ ἔχομεν.

— Τὸ ὁποῖον ἐργάζεται τόσον φιλοτίμως.

— Εἰς τὸ θέατρον τοῦ «Τσόχα» τὴν Δευτέραν ἔκαμε προβολὰς διαφόρων εἰκόνων κινηματογράφος.

— Ὁ θίασος Ταβουλάρη-Παντοπούλου ἔδωσεν εἰς τὸν Πειραιᾶ τὴν «Νύφη τῆς Κούλουρης».

— Τὴν Τρίτην ἐπανελήφθη, ὑπὸ τὴν σωτήριον ὅμως στέγην, διότι ἔβρεχεν, ὁ «Ἔφεδρος Σύζυγος».

— Ὁ Παντόπουλος, ὡς Μπουντουᾶ, καὶ ὁ Παπαϊωάννου, ὡς Μανιγιών, διεσκόρπισαν καὶ πάλιν τὴν εὐθυμίαν καὶ τὸν γέλωτα.

— Ὁ Σπ. Ταβουλάρης, ὡς Λαγκριφούλ, καὶ ὁ Καράκαλος, ὡς στρατιωτικὸς ἰατρός, ἀμίμητοι.

— Ὁλόκληρον τὸ ἀκροατήριον δὲν ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ γελᾷ καὶ χειροκροτῇ.

— Καὶ ὁ Χέλμης, ὡς Τριμάρ, ζητῶν ἀντικατάστασιν, ἀπαράμιλλος.

— Κατόπιν ἐδόθη ὁ «Δικαστής» καὶ ἡ «Γκόλφω»

— Εἰς τὸν «Δικαστὴν διακρίνονται διὰ τὴν ὑπόκρισίν των οἱ Παντόπουλος, Φύρστ καὶ Βενιέρης.

— Προχθὲς ἐπαίχθη ὁ «Ἀμφιτρύων» κατὰ μετάφρασιν τοῦ Ἰω. Φραγκιᾶ.

— Τὸν Ἑρμῆν ὑπὸ τὴν μορφὴν Σωσίου ὑπεδύθη ὁ Δ. Ταβουλάρης, τὸν δὲ Σωσίαν ὁ Σπ. Ταβουλάρης, ὁ πρῶτος διαπλάσας τὸν χαρακτῆρα τοῦτον.

— Ἔπαιξαν καὶ οἱ δύο μετὰ ζηλευτῆς ἐπιτυχίας.

— Οἱ θεαταὶ ἐχειροκρότουν διαρκῶς.

— Εἷς ἐκ τῶν μικροτέρων Θηβαίων Ἀρχηγῶν ἦτο ἀμελέτητος.

— Χθὲς διὰ πρώτην φορὰν ἐφέτος, κατόπιν τόσων ἐτῶν, ὁ θίασος ἔπαιξε τοὺς «Πειρατάς».

— Μὲ Ριβέϊρον τὸν Βενιέρην.

— Ὁ ὁποῖος ὑπεδύθη τὸν ρόλον τοῦτον μετ' ἐξαιρετικῆς δυνάμεως καὶ τέχνης.

— Ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν σκηνὴν τοῦ ναρκωτικοῦ ἐξήρθη εἰς τόσον ὕψος ἡ ἐπιτυχία του, ὥστε τὸ κοινὸν μετ' ἐνθουσιασμοῦ δι' ἐπανειλημμένων χειροκροτημάτων ἐξεδήλωσε τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν ἐκτίμησίν του πρὸς τὸν ὑποδυόμενον τὸν Ριβέϊρον ἠθοποιόν.

— Μὲ Ἀνδρέαν, μαῦρον κυνηγὸν τῶν θηρίων, τὸν Δ. Ταβουλάρην.

— Μὲ Ἰωνάθαν Ρίβερς τὸν Σπ. Ταβουλάρην.

— Μὲ Πιβοΐνον, φαρμακοποιόν, τὸν Παντόπουλον.

— Μὲ Βεράρδον, ἰατρὸν καὶ ζωγράφον, τὸν Ἐδμόνδον Φύρστ.

—Καὶ Εὔαν Μοραλές, τὴν μικρὰν Βρυσηΐδα Παντοπούλου, ἡ ὁποία κατεχειροκροτήθη.

— Ἡ παράστασις διεξήχθη λίαν ἐπιτυχῶς.

— Ἀπόψε καὶ πάλιν ὁ «Ἔφεδρος Σύζυγος».

— Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος ἡ νέα κωμῳδία «Ἐμπᾶτε σκύλοι ἀλέστε».

— Προετοιμάζονται «Αἱ Γυναῖκές μας» ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ, κατὰ μετάφρασιν τοῦ κ. Χρ. Χατζηπέτρου, ταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ.

— Εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁ θίασος τοῦ κ. Ἀλεξιάδου ἐπανέλαβε τὸν τόσον ἐπιτυχῶς παιχθέντα «Ἐπιθεωρητήν», κατὰ μετάφρασιν τοῦ Στρατήγη.

— Τὴν Τρίτην ἔπαιξαν τοὺς «Μυλωνάδες».

— Τὸ θέατρον ἦτο γεμᾶτο κόσμο, ὅπως καὶ τὴν Πέμπτην μὲ τὰς «Δύο ὀρφανάς».

— Αἱ ὁποῖαι διεξήχθησαν μετὰ μεγάλης ἐπιτυχίας.

— Τὴν Φροσὰρ ὑπεδύθη ἡ κ. Καζούρη, ἥτις ἐκράτησεν ἀρκετὰ καλὰ τὸ μέρος της.

— Τὴν Ἐριέττην ἡ κ. Λαλαούνη, ἡ πάντοτε ἐπιτυγχάνουσα εἰς ὅλους τοὺς ρόλους, οὓς ὑποδύεται.

— Τὴν Λουΐζαν ἡ Τερψιχόρη Ράϊνιγκ, ἡ ὁποία ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν λίαν ἐπιτυχῶς παίζει τὸ μέρος τοῦτο.

— Τὸν Πέτρον ὁ Ἀγγελάκης, ὁ ὁποῖος ἔπαιξε θαυμάσια, ἰδίᾳ δὲ κατὰ τὴν σκηνὴν ἐκείνην, καθ' ἣν φονεύει τὸν Ἰάκωβον, ὑπερασπίζων τὰς ὀρφανάς.

— Προχθὲς ἐπαίχθη. ἡ ἔξυπνη κωμῳδία τοῦ Μπισσὼν «ἡ Κατεργαριὰ τοῦ Περικλῆ».

— Καὶ τὸ μονόπρακτον δραμάτιον «Μία παρτίδα σκάκι» κατὰ μετάφρασιν τοῦ Δαμιανοῦ.

— Χθὲς ἐπαίχθη, μετὰ πάροδον δύο ἐτῶν, ὑπὸ τοῦ παλαιμάχου τῆς σκηνῆς κ. Ἀλεξιάδου ὁ «Γουλιέλμος ὁ Ἀχθοφόρος».

— Ὁ κ. Ἀλεξιάδης ἔπαιξε φυσικώτατα, τὸ δὲ πολυπληθὲς ἀκροατήριον τὸν κατεχειροκρότησεν ἐπανειλημμένως.

— Ἡ τε ἑρμηνεία καὶ ὑπόκρισις τῆς «Ἰφιγενείας» ἔπαυσαν ἤδη ἐν τῇ ἑταιρίᾳ τῶν ἀρχαίων δραμάτων.

— Ἤρχισε δὲ ἡ διδασκαλία τῆς μουσικῆς.

— Τὸν Σεπτέμβριον θὰ συγκεντρωθῶσιν ἅπαντες καὶ θὰ γίνουν τακτικαὶ πλέον δοκιμαί.

— Μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς παραστάσεως.

— Ἡ ὁποία θὰ γίνῃ περὶ τὰ μέσα Ὀκτωβρίου.

— Εἷς ἓν ἐκ τῶν ἐνταῦθα θεάτρων θὰ παιχθῇ ἡ μονόπρακτος κωμῳδία «Οἱ Μαλλιαροὶ» τοῦ Χρ. Βαρλέντη.

Ἡ Τσιμπίδα

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Μετὰ λαμπρὰν ἐπιτυχίαν κατὰ τὰς ἐνώπιον τοῦ Ἀρείου Πάγου ἐξετάσεις του, καθ' ἃς ἀπενεμήθησαν αὐτῷ τ' ἀριστεῖα ὑπὸ τῆς οἰκείας ἐπιτροπῆς, διωρίσθη ἐνταῦθα δικηγόρος ὁ εὐπαίδευτος νέος κ. Βασίλειος Γ. Ἀντωνόπουλος, ὁ προσφιλὴς καὶ πολύτιμος ἡμῖν «Πήγασος».

Οἱ θιασῶται τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου μετὰ χαρᾶς ἰδιαζούσης παρακολουθοῦσι τὴν ἐπίζηλόν πρόοδον τοῦ φιλοπάτριδος τούτου ἐπιστήμονος, ὅστις πρὸ διετίας σχεδὸν μετὰ παρρησίας ἀπαραμίλλου ἀνέπτυξεν ἐνθουσιωδῶς διὰ τῆς γνωστῆς πρὸς τοὺς συμφοιτητὰς αὐτοῦ καλλιτεχνικωτάτης διαλέξεώς του, τὴν ἀποστολὴν καὶ τὸν σκοπὸν τῆς ἐθνικῆς Σκηνῆς, ὑπὲρ ἧς προεκάλεσε τὸ εὔτολμον καὶ εἰς ἄκρον ἑλληνοπρεπὲς ἐκεῖνο ὁμόθυμον ψήφισμα αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα. Τῷ σφίγγομεν θερμότατα τὴν χεῖρα καὶ τῷ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

Εἰς τὸ Θέατρον Νεαπόλεως
Λίαν προσεχῶς
ΦΥΡΔΗΝ—ΜΙΓΔΗΝ

Εἰς τὸ Θέατρον Ὁμονοίας
Προσεχῶς
ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΚΑΚΟ
Τοῦ Δελικατερίνη

Π. Πετεινάτος
ΟΙΝΟΙ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ
2.—Βουλῆς—2

ΚΟΥΡΕΙΟΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ
55. Πανεπιστημίου 55.

ΠΡΟΤΥΠΟΝ
ΕΥΡΩΠΑΙΚΟΝ ΚΟΥΡΕΙΟΝ
Δ. ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ
5. Πατησίων 5.
Καὶ ὁ πλέον ἰδιότροπος φεύγει κατενθουσιασμένος

Μετὰ τὸ θέατρον τὴν **Σοκολάτα**
καὶ τὸ **γάλα** σας εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ
Σταδίου διανυκτερεῦον
Γαλακτοπωλεῖον τῶν Ξένων.

ΧΡΥΣΟΧΟΕΙΟΝ & ΑΡΓΥΡΟΧΟΕΙΟΝ
Εὐθυμίου Α. Ζολώτᾶ
Ὁδὸς Ἁγ. Μάρκου ἀρ. 44 (Ὄπισθεν Χρυσοσπολαιωτίσσης.— Ἀθῆναι.
Ἐν αὐτῷ κατασκευάζονται καὶ ἐπισκευάζονται μετ' ἀκριβείας ἅπαντα τὰ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ Κοσμήματα.

ΑΛΕΞ. ΛΕΥΚΑΔΙΤΗΣ
Ὀδοντοϊατρὸς.
Ὁδὸς Θεμιστοκλέους ἀριθ. 1.

ΙΩΣΗΦ ΣΑΜΟΥΗΛΙΔΗΣ
Ἀθῆναι—Πειραιεύς.